

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

3. Dies Octob. Hæc est in omnibus sola perfectio, suæ imperfectionis
cognitio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

nihil inusitatis, quām bene velle. Recurrat Voluntas humana ad Divinam, ut fontes ad flumina, & hæc ad maria, & erit Divina. Enimvero, nihil hoc carmine verius:

Undique per montes currunt ad flumina fontes.

3. DIES OCTOB.

Hæc est in omnibus sola perfectio, suæ imperfectionis cognitio. S. Hieron. epist. ad Theodore.

Cognitio I. **N**ULLUS tam est catus, sit licet Cato, in quo non plus requiratur, quām reperiatur Prudentiæ; Nemo est tam sapiens, qui plura nesciat, quām sciat: ut benè Sidonius: (a) Nullus sit, mihi crede, quanta nesciat. Nullus tam solers, qui in pluribus hallucinetur, quam recte operetur. Denique nullus adeò est perfectus, qui plus ei Virtutis deficit, quām adsit. Illud nimis quām certum: hic inter mortales, ex mortalibus, cum mortalibus, nihil est perfectum. (b) Nulli fuere tales, in quibus nihil ipsa desideraret Integritas, inquit Arnobius: (c) Omnis enim perfectus, perfectione est indignus: ut sciēt Fulgentius. Magna tamen est Perfectio, suæ imperfectionis cognitio. Suffragatur mihi D. Leo. (d) Perfectorum justitia est, ut nunquam presumant se esse perfectos. Hæc tuæ imperfectionis cognitio, elatos deprimit, inflatos extenuat, contumaces Deo submitit. Quām multæ nobis per eam naturæ necessitates aperiuntur? quām multa nobis pericula patefiunt? quām frequentes mundi technæ, & dæmonis strophæ deteguntur? Hæc ante oculos posita, non sinunt nos nobis

(a) Carm. 9. (b) L. I. (c) Ad Monin. l. I. (d) Ser. 2. Quadr.

nobis imponere. Quis enim sit tam amens, qui propriis miseriis effteratur animo? Quis tam ex eo qui eisdem ante oculos subje^ctis, non elatione omnem abjiciat, non pro securitate metum, pro voluptate dolorem, pro hilaritate micerorem suscipiat?

II. Hoc porrò interest inter hanc scientiam, alias, quibus imbuimur, quod si unam ex ceteris scientiis percepis, non continuò alteram permovris, nisi perdiscas: qui Mathematicam tenet, non solum Philosophiam assequitur: vel si gnarus sit Philosophiæ, non idcirco est Juris Civilis peritus, nisi ad illud percipiendum incumbat. Verum, qui in hac scientia elaboraverit, nullo ferè alio labore, nullaz operā adhibitā, in alterā etiam præstantissimā, acoluti nostræ necessariā, doctus existet: nimirum in Deum immortalis notitia. Quis enim Deum tam nobis sperit, atque adeò penè ante oculos statuit, quām miriarum nostrarum aspectus? ad quas si convertas, confessim in Deum te abripi sentias. Quid ni igit tibi dixero, quod olim Philemon? Homo cùm scis, hoc fac, ut intelligas, & iemper eris homo. Ubi enī hac sui cognitione, pro medicamento arroganter Philippus Macedo, qui cùm ad Chæroneam Athenienses viciisset, animum elatum ratione compescuit, & ne quid deinceps per fastum faceret, hoc instruit, ut quotidie manè excitaretur ē somno his verbis: *Rex, & hominem te esse cogita.* Hæc una scientia aliis omnibus, non tantum præit, sed præest.

III. Quid mihi conferet omnium linguarum peregrinarum notitia; si linguam ego meanā currendā aliorum vitā non refreno? Quid plurimos

libros

Oktob.

Teffera.

785

libros evolvere, si nihil aliud inde discam, quam alios
dolis meis involvere? Quid stellarum vires, & ele-
mentorum motus scire me juvat: si à vitiis animum
removeam? Oro te, quid nautæ prodest, artem
navigandi scire, & tempestate mergi? Quid artis bel-
licæ peritum juvat, de bello multa jactare, & prælia
committendi rudem esse? nunquam is donabitur ru-
di. Quid viæ ducem, aliis viarum compendia demon-
strare, si à via ipsem et aberret? Sine sui cognitione,
omnes qui naturæ dotibus excellunt, dicere licet eos
gladium tenere, quo se lædant, ac cædant, ignem hu-
meris gerere quo conflagrent: restim collo, qua stran-
gulentur: pugiones in pectore, quibus tranfodian-
tur: spinas in pedibus, quibus configantur; saxa, ad
quæ pedibus impactis cespitent, & cespitando ca-
dant, & cadendo jaceant, & jacendo pereant. Deni-
que sine illa cognitione, omnia quæ accepimus ad
sum vitæ convertimus ad usum culpæ. Prodidit se
Philosophum Demonax, dum interrogatus quando-
cum coepisset philosophari, respondit, dum cognos-
cere meipsum incepi. Ita nunc didicisti primum sa-
pere, quando incepisti, te ipsum noscere, Bias, ut ho-
mines ad sui cognitionem duceret, jubebat ut in spe-
culo unusquisque suas actiones contemplaretur, ut
honestas magis ornaret, turpes vero emendaret. Non
tibi exhibeo quibus te inspicias specula, sed quibus
te admoneas, & velut è specula tibi ipsi manè dum
evigilas, excites, dicendo, Nosce te ipsum. Hac do-
ctrina destitutus, sis vita, & moribus dissolutus. Imò
vis unum interrogem, & respondeam, quod erit Ve-
ritatis quasi axioma?

Hac sine doctrina, quid vita est? fœda latrina.

Pars III.

Ddd

4. DIES